

er klar over, at der skal træffes en Ordning, og at den skal træffes hurtigt. Altsaa, Partiet stemmer imod det, der er foreslaaet, uden at kunne sætte Fingeren paa noget positivt, der kan træde i Stedet.

Der næst agter det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) ogsaa at undlade at stemme for det foreliggende Forslag, og det ærede Medlem begrundet denne sin Stilling med, at Partiet Venstre ikke har taget det personlige Hensyn, som det ærede Medlem mente, Partiet burde tage: at kræve, at Landets Stats- og Finansminister skulde træde tilbage for at give Plads for, at det ærede Medlem kunde stemme for Forslaget. Naar en saadan Begrundelse fremsættes, tror jeg med Rette at turde sige, at det skorter i høj Grad paa Saglighed, og at det politiske Moment er kommet i lidt for høj Grad i Forgrunden. Det maa nu imidlertid det ærede Medlem selvfølgelig selv om, men da jeg har betragtet det som givet, at man fra alle Sider, ogsaa fra det ærede Medlems Side, i første Instans vilde lade Sagligheden raade, havde jeg ventet, at der havde ligget en saglig Begrundelse til Grund for det ærede Medlems Stilling.

Det er naturligvis umuligt at sige, hvorledes den Ordning, vi her staar i Begreb med at træffe, vil komme til at virke, men det er mit Haab, at den Ro og den Tillid, som det er tilsigtet at opnaa ved Forslaget, snarest maa vende tilbage, til Gavn ikke alene, ja, jeg havde nær sagt, i mindre Grad for selve den Institution, hvormed der lovgives, men i højere Grad for det danske Samfund i al Almindelighed. Det er mit Haab, og jeg tror, det vil kunne lykkes, naar blot de Kræfter, der har Indflydelse, vil optræde saaledes, som de bør.

Bramsnaes: Til den højtærede Handelsminister vilde jeg gerne sige, at jeg er ikke helt enig med ham, naar han mener, at de Begivenheder, der er gaaet forud for den Begivenhed, som vi her beskæftiger os med, ikke vedrører Sagen. Denne Betragtning maa formentlig hænge sammen med, at den højtærede Handelsminister er ret ny i politisk Virksomhed og derfor ikke har oplevet som Politiker hverken Juli-Erklæringen eller September-Afgørelsen. Det har derimod vi andre, og for mit Vedkommende kan jeg erklære ganske absolut, at jeg kun er i Stand til at se det, der foregaar her, i Belysning og paa Baggrund af det, der foregik den Gang. Jeg tror ogsaa, det er den sundeste Maade at vurdere denne Situation paa, og naar den højtærede Handelsminister erklærer, at disse Ting ikke ved-

kommer Sagen, er jeg ikke sikker paa, at han har faaet rigtig fat paa, hvad det drejer sig om i dette Spørgsmaal; det er naturligvis beklageligt, men det maa vi jo finde os i. Jeg fastholder stadig, at man ikke forstaar at vurdere denne Situation, heller ikke dens fremtidige Konsekvenser, hvis ikke man tager Sagens Fortid op, selv om denne Fortid ikke falder sammen med den nuværende Handelsministers Fortid. Det er jo saadan, at vi bliver præsenteret for en ny Handelsminister ved hvert Bankkrak, og jeg gaar ud fra, at hvis det skulde trække op til et Bankkrak til med Landmandsbanken, som skal for Rigsdagen, vil vi igen blive præsenteret for en ny Handelsminister. Jeg gaar ud fra, at den nuværende Handelsminister ikke agter at optræde to Gange ved et Bankkrak, lige saa lidt som den forrige Handelsminister ønskede det. Paa den Maade maa vi forstaa, at det bliver noget vanskeligt for Handelsministerrækken at holde den kontinuerlige Linie fast, men det bliver saa den tilstedeværende Handelsministers Opgave at søge at forstaa, at vi andre alligevel holder den historiske Linie fast.

Jeg beklager i højeste Grad, at den højtærede Handelsminister lod skinne igennem, at Udsigt til en ny Banklov eller Aktielov er der slet ikke; der blev fremhævet saa mange Betæneligheder baade med Hensyn til Udarbejdelsen af et Udkast og med Hensyn til Tiden for Gennemførelsen, at jeg er klar over, at det bliver ikke i denne Handelsministers Levetid. Jeg beklager det i højeste Grad ikke for den højtærede Handelsministers Skyld, men for vort Land, som dog stadig havde haabet, at Resultaterne af den økonomiske Misère, vi har gennemgaaet, skulde være, at vi ved vor Lovgivning søgte at sætte nogen Grænse for, hvad der kunde ventes af Gentagelser i kommende Tider. Den nuværende højtærede Handelsminister synes altsaa ikke at mene, at Tidspunktet er inde til at foretage en saadan Lovgivning, hvad jeg i høj Grad beklager. Hans Forgænger var af en absolut anden Mening. Hans Forgænger erklærede netop, da vi sidst behandlede Landmandsbanken, at det skulde være noget af det første, han interesserede sig for. Han naaede imidlertid ikke at interessere sig derfor, men blev hurtigt afløst af den nuværende Handelsminister, som ikke interesserer sig for det. Det Løfte, der den Gang blev afgivet i Ministeriets Navn, har altsaa ikke afsat saadanne Spor i det øvrige Ministerium, at det er gaaet over paa den nuværende Handelsminister. Jeg konstaterer da, vi